

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 05 Φεβρουαρίου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρυσάνθη Ζαράρη - Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 28.12.2020, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2017/29.12.2020 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του ... (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «...».

Με την ανωτέρω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 460/23.12.2020 Απόφαση της Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής – κατ' αποδοχή του με αρ. πρωτ. 63/08.12.2020 Πρακτικού ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «Προμήθεια ειδών κρεοπωλείου για τις ανάγκες του ... καθώς και του νομικού του προσώπου (...) για τα έτη 2020, 2021 και 2022», προϋπολογισμού 298.725,69€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής [με αρ. πρωτ. ... (ΑΔΑΜ: ... 2020.08.06) Διακήρυξη, Συστημικός αριθμός Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ: ...].

Με την Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ζητεί όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία απορρίφθηκε η Προσφορά της προσφεύγουσας, με συνέπεια να αναδειχθεί η ίδια προσωρινός μειοδότης της επίμαχης Ομάδας 1 (ΕΙΔΗ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΥ) του Διαγωνισμού, ως έχουσα υποβάλλει την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ..., ποσού χιλίων τριακοσίων επτά ευρώ 1.307,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 28.12.2020, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 2017/29.12.2020, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού προϋπολογισμού 298.725,69€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του

άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση της Ο.Ε Δ.Σ της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: *«Λήψη απόφασης για έγκριση του 63/2020 πρακτικού της επιτροπής διαγωνισμού για την «ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ (...) ΓΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 2020, 2021,2022»*, αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 24.12.2020.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα, που υπέβαλε την με αριθμό ... Προσφορά για την Ομάδα 1 (ΕΙΔΗ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΥ) του υπόψη Διαγωνισμού, η οποία έγινε αρχικά δεκτή, με συνέπεια να αναδειχθεί προσωρινός μειοδότης της ανωτέρω Ομάδας και εν συνεχεία, απορρίφθηκε κατά το στάδιο ελέγχου των δικαιολογητικών κατακύρωσης, με το σκεπτικό ότι: *«α) Η φορολογική ενημερότητα που προσκομίσθηκε έφερε ημερομηνία λήξης 11.10.2020, ενώ τα δικαιολογητικά κατακύρωσης που κατατέθηκαν στις 27/11/2020. Συνεπώς, η φορολογική ενημερότητα δεν ήταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία κατάθεσης των δικαιολογητικών κατακύρωσης β) Δεν προσκόμισε ISO 22:000 2018, όπως οριζόταν στο άρθρο 2.2.7 της διακήρυξης «Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης», θεμελιώνει προφανές άμεσο, ενεστώδες και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής.*

Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον με την υπ' αριθμ. 460/23.12.2020 Απόφαση του Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής, μη νομίμως κρίθηκε ότι δεν υπέβαλε το σύνολο των ζητούμενων

δικαιολογητικών. Ειδικότερα υποστηρίζει τα κάτωθι: «**1^{ος} ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ (ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑ)**

A. Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.9.2 παρ. 4 της διακήρυξης του ως άνω διαγωνισμού «Αποδεικτικά μέσα»:

Οι οικονομικοί Φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό Φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ).

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση ..., διατίθεται η διαδικτυακή υπηρεσία «Αποδεικτικό φορολογικής Ενημερότητας» στο Πληροφοριακό Σύστημα «Κόμβος Διαλειτουργικότητας Δήμων GOVHUB» της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Ε.) μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕ.Δ.) της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης. Οι αναγκαίες πληροφορίες της φορολογικής ενημερότητας αντλούνται από τα πληροφοριακά συστήματα της Α.Α.Δ.Ε.

Σκοπός διάθεσης της διαδικτυακής υπηρεσίας είναι η πληροφόρηση των αρμόδιων υπηρεσιών των Δήμων για τη φορολογική ενημερότητα του φυσικού ή νομικού προσώπου, κατά τη διενέργεια πράξεων στις οποίες είναι υποχρεωτική η προσκόμιση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και την ΠΟΛ.1274/2013, όπως ισχύει, και, ειδικότερα, για την εξόφληση τίτλων πληρωμής από τους Δήμους, καθώς και για τη συμμετοχή οικονομικών φορέων σε διαδικασίες ανάθεσης και εκτέλεσης δημοσίων συμβάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4412/2016.

Δικαίωμα πρόσβασης και χρήσης της ανωτέρω διαδικτυακής υπηρεσίας έχουν μόνον οι υπάλληλοι των Δήμων, οι οποίοι εξουσιοδοτούνται ειδικά για τον σκοπό αυτό μέσω της υπηρεσίας ταυτοποίησης που παρέχει ο Κόσμος Διαδικτυακών Υπηρεσιών govHUB.

Η πιστοποίηση της Κ.Ε.Δ.Ε. στο Κέντρο Διαλειτουργικότητας της Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ., η εξουσιοδότηση των υπαλλήλων της Κ.Ε.Δ.Ε. για τη διαχείριση του αιτήματος διαλειτουργικότητας, η έκδοση διαπιστευτηρίων για τη χρήση της διαδικτυακής υπηρεσίας και κάθε τροποποίηση της εξουσιοδότησης των υπαλλήλων της πραγματοποιούνται μέσω της Εφαρμογής Αιτημάτων Διαλειτουργικότητας του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕ.Δ.) της Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ. Για τον έλεγχο της πιστοποίησης του φορέα, ειδικώς εξουσιοδοτημένοι υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες του αιτήματος στην Ε.Δ.Α. και στα στοιχεία ιχνηλασιμότητας των κλήσεων διαλειτουργικότητας που αποστέλλει η Κ.Ε.Δ.Ε. για κάθε κλήση από τους Δήμους.

Η Κ.Ε.Δ.Ε. έχει την υποχρέωση λήψης και διαρκούς τήρησης των κατάλληλων και αναγκαίων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφάλειας των λαμβανομένων πληροφοριών και, κατ' ελάχιστον, την καταγραφή και παρακολούθηση των προσβάσεων, τη διασφάλιση ιχνηλασιμότητας και την προστασία των διακινούμενων δεδομένων από κάθε παραβίαση, καθώς και από σκόπιμη ή τυχαία απειλή. Οι χρήστες του πληροφοριακού συστήματος της Κ.Ε.Δ.Ε. έχουν την υποχρέωση χρήσης των λαμβανομένων πληροφοριών αποκλειστικά και μόνον για την αιτία για την οποία εκδίδεται το αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας. Επιπλέον, για τη διασφάλιση ορθής χρήσης της υπηρεσίας, η Κ.Ε.Δ.Ε. έχει την ευθύνη συμπλήρωσης μοναδικού αριθμού αναφοράς (π.χ. αρ. πρωτοκόλλου) για κάθε κλήση της διαδικτυακής υπηρεσίας από τους υπάλληλους των Δήμων.

Η διάθεση της διαδικτυακής υπηρεσίας διενεργείται μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕ.Δ.) της Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ., σύμφωνα με την πολιτική ορθής χρήσης διαδικτυακών υπηρεσιών της Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ. του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης και με τις διατάξεις περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Η απόφαση αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β 2643/30.06.2020).

Β. Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 2.2.9.2 παρ. 5: «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα

αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν».

Με την αναθέτουσα αρχή είχαμε ενεργή προγενέστερη σύμβαση παροχής τροφίμων και στις 20.11.2020 προκειμένου να προβεί σε πληρωμή μας, της είχαμε αποστείλει φορολογική ενημερότητα που έληγε στις 10.1.2021 (σημειωτέον ότι η εν λόγω υποβολή έγινε κατά το χρονικό διάστημα του δεκαημέρου που είχαμε για την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, δεδομένου ότι η πρόσκληση έγινε στις 17.11.2020, όπως προκύπτει από το ΕΣΗΔΗΣ) και άρα κατείχε το εν λόγω δικαιολογητικά.

Επειδή λοιπόν σύμφωνα με τα ανωτέρω :

A) η αναθέτουσα Αρχή είχε τη δυνατότητα από 30.6.2020, ημέρα δημοσίευσης του ΦΕΚ να λάβει τη φορολογική μας ενημερότητα, (η οποία βέβαια υπήρχε και την προσκομίζουμε) και να διαπιστώσει ότι ήμασταν φορολογικά ενήμεροι, σύμφωνα άλλωστε και με την πρόβλεψη στο άρθρο 2.2.9.2 παρ. 4 της διακήρυξης και

B) η αναθέτουσα αρχή διέθετε τη φορολογική μας ενημερότητα από 20.11.2020, που της την είχαμε υποβάλει για πληρωμή από προγενέστερη σύμβαση που είχαμε με το ... και ως εκ τούτου, η απόρριψη της προσφοράς μας, ενώ είχαμε κριθεί ως προσωρινοί ανάδοχοι ήταν παράνομη.

2^{ος} ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ (μη προσκόμιση ISO 22:000 2018)

Σύμφωνα με την από 9.1.2019 ανακοίνωση του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) το Πρότυπο ISO 22000:2018 Food safety management systems - Requirements for any organization in the food chain δημοσιεύτηκε από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) στις 19.06.2018 σε συνέχεια της αναθεώρησης της πρώτης έκδοσής του, ISO 22000:2005. Σύμφωνα με σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς φόρουμ για τη Διαπίστευση (International Accreditation Forum - IAF) τον Οκτώβριο 2017, προβλέπεται τριετής μεταβατική περίοδος για την προσαρμογή στις απαιτήσεις του Προτύπου ISO 22000:2018 από την ημερομηνία έκδοσής του. Με νεότερη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς Φόρουμ για τη Διαπίστευση (International Accreditation Forum - IAF) τον Οκτώβριο 2018, ως καταληκτική ημερομηνία για

την ολοκλήρωση της μετάβασης ορίστηκε η 29η Ιουνίου 2021. Το Ε.ΣΥΛ, ως πλήρες μέλος της EA και της IAF, υιοθετεί την περίοδο μετάβασης των τριών (3) ετών για την πλήρη εφαρμογή του Προτύπου ISO 22000:2018. Η ως άνω διευθέτηση πρακτικά σηματοδοτεί τη λήξη ισχύος των υφιστάμενων πιστοποιητικών συμμόρφωσης κατά ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2005 με την εκπνοή της υπόψη μεταβατικής περιόδου. Συνεπώς, κατά την έκδοση πιστοποιητικών συμμόρφωσης κατά ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2005 εντός της μεταβατικής περιόδου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος λήξης της εφαρμοστέας μεταβατικής περιόδου.

Κατόπιν τούτων, καθίσταται σαφές ότι η δυνατότητα έκδοσης διαπιστευμένων πιστοποιητικών συμμόρφωσης κατά ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 από τους ήδη διαπιστευμένους Φορείς Πιστοποίησης Συστημάτων Διαχείρισης Ασφάλειας Τροφίμων προϋποθέτει την επιτυχή ολοκλήρωση διαδικασίας αξιολόγησής τους ως προς την προσαρμογή τους στις απαιτήσεις της αναθεωρημένης έκδοσης του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 και συνεπακόλουθα την έκδοση επικαιροποιημένου ως προς την αναφορά στο Πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018, ΕΠΕΔ, μέχρι την εκπνοή της μεταβατικής περιόδου. **Σε αντίθετη περίπτωση, η υφιστάμενη διαπίστευση ως φορείς πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης ασφάλειας τροφίμων θα ανασταλεί έως την επιτυχή ολοκλήρωση της αξιολόγησης μετάβασης.** Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση από την παλαιά στη νέα έκδοση του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018, το Ε.ΣΥ.Δ. αποφάσισε τα κάτωθι:

Α. Οι φορείς Πιστοποίησης που είναι ήδη διαπιστευμένοι πρέπει να προβούν στις σχετικές αλλαγές/τροποποιήσεις του Συστήματος Διαχείρισης που εφαρμόζουν στο πλαίσιο της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις της αναθεωρημένης έκδοσης του Προτύπου. Η επιβεβαίωση της υλοποίησης και εφαρμογής των αλλαγών θα πραγματοποιείται κατά τις προγραμματισμένες επιτηρήσεις / επαναξιολογήσεις του Ε.ΣΥ.Δ. Έκτακτες αξιολογήσεις με σκοπό την μετάβαση στις απαιτήσεις του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 δεν προβλέπεται να πραγματοποιηθούν, εκτός εάν ζητηθεί εγγράφως από κάποιον ενδιαφερόμενο Φορέα Πιστοποίησης. Σημειώνεται, επίσης, ότι για την έναρξη

Αριθμός απόφασης: 367/2021

της διαδικασίας αξιολόγησης για τη μετάβαση των διαπιστευμένων φορέων Πιστοποίησης στις απαιτήσεις του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018, απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης διαπίστευσης στο Ε.ΣΥ.Δ.

B. Χρονοδιάγραμμα εφαρμογής:

1. Το Ε.ΣΥ.Δ. δέχεται πλέον αιτήσεις - αρχικές και επέκτασης - αποκλειστικά σύμφωνα με την αναθεωρημένη έκδοση του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018.

2. Οι ήδη διαπιστευμένοι φορείς Πιστοποίησης υποχρεούνται να υποβάλλουν στο Ε.ΣΥ.Δ. αίτηση για τη μετάβαση στο Πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 συνοδευόμενη από λεπτομερές πλάνο ενεργειών για την προσαρμογή τους στις απαιτήσεις του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 καθώς και την κατάλληλα προσαρμοσμένη τεκμηρίωση του Συστήματος Διαχείρισης που εφαρμόζουν.

3. Πλέον οι προσεχείς αξιολογήσεις των διαπιστευμένων και υπό διαπίστευση φορέων πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης ασφάλειας των τροφίμων που προβλέπεται να διενεργηθούν μετά τις 01.03.2019 προγραμματίζεται να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τη νέα έκδοση του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018, λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό ετοιμότητας των υπό αξιολόγηση φορέων.

4. Η αξιολόγηση της προσαρμογής των φορέων πιστοποίησης στις απαιτήσεις του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 θα περιλαμβάνει: α. την αξιολόγηση της τεκμηρίωσης του συστήματος διαχείρισης και των σχετικών αρχείων εφαρμογής στα κεντρικά γραφεία του αξιολογούμενου φορέα πιστοποίησης, και β. τη διενέργεια τουλάχιστον μίας επιτόπιας αξιολόγησης κατά ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 όπως αυτή θα προσδιορίζεται στο πλάνο επιτόπιων αξιολογήσεων της τρέχουσας αρχικής αξιολόγησης, επιτήρησης, επαναξιολόγησης ή έκτακτης αξιολόγησης μετάβασης, κατά περίπτωση, του υπό αξιολόγηση φορέα πιστοποίησης. Επισημαίνεται ότι οι επιτόπιες αξιολογήσεις θα πρέπει να πραγματοποιηθούν κατόπιν διενέργειας της αξιολόγησης στα κεντρικά γραφεία του φορέα πιστοποίησης.

Σύμφωνα λοιπόν με τα ανωτέρω το Πρότυπο ISO 22000:2018 *Food safety management systems - Requirements for any organization in the food* αποτελεί

αναθεώρηση της πρώτης έκδοσής του, ISO 22000:2005. Το πιστοποιητικό αυτό ισχύει έχοντας καταληκτική ημερομηνία για την ολοκλήρωση της μετάβασης την 29η Ιουνίου 2021.

Καθίσταται έτσι σαφές ότι η δυνατότητα έκδοσης διαπιστευμένων πιστοποιητικών συμμόρφωσης κατά ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 από τους ήδη διαπιστευμένους Φορείς Πιστοποίησης Συστημάτων Διαχείρισης Ασφάλειας Τροφίμων προϋποθέτει την επιτυχή ολοκλήρωση διαδικασίας αξιολόγησής τους ως προς την προσαρμογή τους στις απαιτήσεις της αναθεωρημένης έκδοσης του Προτύπου ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018 και συνεπακόλουθα την έκδοση επικαιροποιημένου ως προς την αναφορά στο Πρότυπο ΕΛΟΤ EN ISO 22000:2018, ΕΠΕΔ, μέχρι την εκπνοή της μεταβατικής περιόδου (29.6.2021). Σύμφωνα λοιπόν με τα ανωτέρω :

A) το πιστοποιητικό ISO 22000:2005 εξακολουθεί να ισχύει μέχρι 29.6.2021, μέχρι την ημερομηνία την οποία πρέπει να έχει διεξαχθεί επιτυχώς η επιθεώρηση σύμφωνα με το πρότυπο ISO 22000:2018 που το αντικαθιστά, πράγμα που αναγράφεται εξάλλου με σαφήνεια και στο σώμα του πιστοποιητικού ISO 22000:2005 (βλ. αστερίσκο στη λήξη ισχύος στο σώμα του πιστοποιητικού) και

B) μέχρι την έκδοση το πιστοποιητικού ISO 22000:2018 (ήτοι το αργότερο μέχρι 29.6.2021) εξακολουθεί να ισχύει το ISO 22000:2005 και το οποίο παύει να ισχύει με την έκδοση του νέου πιστοποιητικού. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να κατέχεις και τα δύο πιστοποιητικά, αφού με την έκδοση του δευτέρου παύει η ισχύς του πρώτου, με καταληκτική ημερομηνία την 29.6.2021.

Το πιστοποιητικό ISO 2000:2018 λάβαμε στις 12.10.2020, οπότε είχε λήξει η προθεσμία για την προσκόμιση των δικαιολογητικών κατακύρωσης και τότε έπαψε η ισχύς του παλαιού πιστοποιητικού ISO 22000:2005. Σημειωτέον ότι στις 17.11.2020 κληθήκαμε από την αναθέτουσα αρχή να καταθέσουμε τα σχετικά δικαιολογητικά κατακύρωσης ως προσωρινοί μειοδότες της ομάδας 1, εντός δεκαήμερου όπως προκύπτει από την σχετική πρόσκληση στο ΕΣΗΔΗΣ, άρα το λάβαμε μετά τη λήξη της προθεσμίας

Επειδή λοιπόν σύμφωνα με τα ανωτέρω η αναθέτουσα Αρχή έσφαλλε ως προς την απόρριψη της προσφοράς μας δεδομένου ότι κατείχαμε νόμιμα το απαιτούμενο ISO 22000:2005 αφού δεν είχε λήξει η ισχύς του, αφού δεν είχε εκδοθεί το ISO 22000:2018, και ως εκ τούτου, η απόρριψη της προσφοράς μας ήταν παράνομη. [...]».

6. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα Παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα (09.01.2021), ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της Προδικαστικής Προσφυγής στις 30.12.2020 στους λοιπούς προσφέροντες, σκοπεί δε στην απόρριψη της εν λόγω Προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε η Προσφορά της προσφεύγουσας και αναδείχθηκε η ίδια προσωρινός μειοδότης της Ομάδας 1 (ΕΙΔΗ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΥ) του Διαγωνισμού, ως έχουσα υποβάλει την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα προσφορά. Ως εκ τούτου, ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

7. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...] Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων.».

8. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης [...] περιέχουν ιδίως: [...] ιβ) τους όρους και τα κριτήρια επιλογής, καθώς και τα ελάχιστα επίπεδα αυτών, σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και την τεχνική ή/και επαγγελματική ικανότητα των υποψηφίων ή προσφερόντων [...] ιζ) τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς [...] ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 [...]».

9. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [...]».

10. Επειδή, στο άρθρο 103 («Πρόσκληση για υποβολή δικαιολογητικών») του Ν. 4412/2016, ως ίσχυε (βλ. άρθρο 43 του Ν. 4605/2019, για τον οποίο ορίσθηκε η 1η Απριλίου 2019, ως χρόνος έναρξης ισχύος του), κατά τον χρόνο δημοσίευσης της επίμαχης Διακήρυξης (06.08.2020), ορίζεται ότι: «Πέραν των οριζόμενων στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 79 και στο άρθρο 93, ισχύουν και τα ακόλουθα: 1. Μετά την αξιολόγηση των προσφορών, η αναθέτουσα αρχή ειδοποιεί εγγράφως τον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), να υποβάλει εντός

προθεσμίας εντός δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής έγγραφης ειδοποίησης σε αυτόν, τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης και τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74) όλων των δικαιολογητικών του άρθρου 80, όπως καθορίζονται ειδικότερα στα έγγραφα της σύμβασης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού των άρθρων 73 και 74, καθώς και για την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των άρθρων άρθρων 75 έως 78. Τα δικαιολογητικά υποβάλλονται στην αναθέτουσα αρχή σε σφραγισμένο φάκελο, ο οποίος παραδίδεται στο αρμόδιο όργανο αξιολόγησης.

2. Αν δεν προσκομισθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν και ο προσωρινός ανάδοχος υποβάλλει εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1 αίτημα προς το αρμόδιο όργανο αξιολόγησης για την παράταση της προθεσμίας υποβολής, το οποίο συνοδεύεται με αποδεικτικά έγγραφα από τα οποία να αποδεικνύεται ότι έχει αιτηθεί τη χορήγηση των δικαιολογητικών, η αναθέτουσα αρχή παρατείνει την προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών για όσο χρόνο απαιτηθεί για τη χορήγηση των δικαιολογητικών από τις αρμόδιες αρχές. Το παρόν εφαρμόζεται αναλόγως και στις περιπτώσεις που η αναθέτουσα αρχή ζητήσει την προσκόμιση των δικαιολογητικών κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής και πριν το στάδιο κατακύρωσης, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 79 παράγραφος 5 εδάφιο α', τηρουμένων των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας.

3. Αν, κατά τον έλεγχο των παραπάνω δικαιολογητικών διαπιστωθεί ότι τα στοιχεία που δηλώθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 79 είναι ψευδή ή ανακριβή, απορρίπτεται η προσφορά του προσωρινού αναδόχου και, με την επιφύλαξη του άρθρου 104, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 72, εφόσον είχε προσκομισθεί και η κατακύρωση γίνεται στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει των ειδικότερων κριτηρίων ανάθεσης όπως είχαν οριστεί στα έγγραφα της σύμβασης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσφορά του προσφέροντος που απορρίφθηκε. Αν κανένας από τους

προσφέροντες δεν υπέβαλε αληθή ή ακριβή δήλωση η διαδικασία ανάθεσης ματαιώνεται. 4. Αν ο προσωρινός ανάδοχος δεν υποβάλει στο προκαθορισμένο χρονικό διάστημα τα απαιτούμενα πρωτότυπα ή αντίγραφα, των παραπάνω δικαιολογητικών, απορρίπτεται η προσφορά του προσωρινού αναδόχου και καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 72, εφόσον είχε προσκομισθεί, και η κατακύρωση γίνεται στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει των ειδικότερων κριτηρίων ανάθεσης όπως είχαν οριστεί στα έγγραφα της σύμβασης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσφορά του προσφέροντος που απορρίφθηκε. Αν κανένας από τους προσφέροντες δεν προσκομίζει ένα ή περισσότερα από τα απαιτούμενα έγγραφα και δικαιολογητικά, η διαδικασία ματαιώνεται. 5. Αν από τα παραπάνω δικαιολογητικά που προσκομίσθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως, δεν αποδεικνύεται η μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού των άρθρων 73 και 74 ή η πλήρωση μιας ή περισσότερων από τις απαιτήσεις των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 και τα άρθρα 75, 76 και 77, απορρίπτεται η προσφορά του προσωρινού αναδόχου και, με την επιφύλαξη του άρθρου 104, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του, είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με το άρθρο 72, εφόσον είχε προσκομισθεί, και, με την επιφύλαξη του άρθρου 104, η κατακύρωση γίνεται στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει των ειδικότερων κριτηρίων ανάθεσης όπως είχαν οριστεί στα έγγραφα της σύμβασης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσφορά του προσφέροντος που απορρίφθηκε. Αν κανένας από τους προσφέροντες δεν αποδείξει ότι πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 και το άρθρο 75 η διαδικασία ματαιώνεται. 6. Η διαδικασία ελέγχου των παραπάνω δικαιολογητικών ολοκληρώνεται με τη σύνταξη πρακτικού από το αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο, στο οποίο αναγράφεται η τυχόν συμπλήρωση δικαιολογητικών κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, και τη διαβίβαση του φακέλου στο αποφαινόμενο όργανο της αναθέτουσας αρχής για τη λήψη απόφασης είτε για τη ματαίωση της

διαδικασίας κατά τις παραγράφους 3, 4 ή 5 είτε κατακύρωσης της σύμβασης. Τα αποτελέσματα του ελέγχου των παραπάνω δικαιολογητικών, επικυρώνονται με την απόφαση κατακύρωσης του άρθρου 105. 7. Όσοι δεν έχουν αποκλειστεί οριστικά λαμβάνουν γνώση των παραπάνω δικαιολογητικών που κατατέθηκαν, κατά τα οριζόμενα στα έγγραφα της σύμβασης και στις διατάξεις του παρόντος.».

11. Επειδή, στο άρθρο 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής» (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105 [...]».

12. Επειδή, στο άρθρο 2.2.3. («Λόγοι αποκλεισμού») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 13-14), ορίζεται ότι: «Αποκλείεται από τη συμμετοχή στην παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης (διαγωνισμό) οικονομικός φορέας, εφόσον συντρέχει στο πρόσωπό του (εάν πρόκειται για μεμονωμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο) ή σε ένα από τα μέλη του (εάν πρόκειται για ένωση οικονομικών φορέων) ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους λόγους:

2.2.3.1. Όταν υπάρχει σε βάρος του αμετάκλητη30 καταδικαστική απόφαση για έναν από τους ακόλουθους λόγους: ...

2.2.3.2. Στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) όταν ο οικονομικός φορέας έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά στην καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και αυτό έχει διαπιστωθεί από δικαστική ή διοικητική απόφαση με τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ, σύμφωνα με διατάξεις της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ή την εθνική νομοθεσία ή/και β) όταν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει με τα κατάλληλα μέσα ότι ο οικονομικός φορέας έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.».

13. Επειδή, στο άρθρο 2.2.7 («Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 18), ορίζεται ότι: «Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να διαθέτουν: • Πιστοποιητικό ISO 22000:2005 (για την ομάδα 1) • «Πιστοποιητικό ISO 22000:2018 (για την ομάδα 1) • HACCP (για την ομάδα 1 & 2) Με πεδία εφαρμογής αντίστοιχα των υπό προμήθεια ειδών. Επιτρέπεται η συμμόρφωση προς άλλα πρότυπα ή προδιαγραφές ασφαλείας πέραν των αναφερόμενων, υπό τον όρο ότι αυτά θα είναι τουλάχιστον ισοδύναμα προς τα αναφερόμενα. Η ισοδυναμία αυτή θα τεκμαίρεται από αναλυτική τεχνική έκθεση, η οποία πρέπει να βρίσκεται στη διάθεση των αρμοδίων αρχών και των αρμοδίων αναγνωρισμένων φορέων ελέγχου».

14. Επειδή, στο άρθρο 2.2.9. («Αποδεικτικά μέσα») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 20), ορίζεται ότι: «...Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ) . Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν .

15. Επειδή, στις περιπτώσεις Β.1. και Β.5 του άρθρου 2.2.9.2. («Αποδεικτικά μέσα») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 20 και επόμε.), ορίζεται ότι: «Β.1. Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς προσκομίζουν αντίστοιχα τα παρακάτω δικαιολογητικά [...] β) για τις παραγράφους 2.2.3.2. και

2.2.3.3. περίπτωση β' πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας που να είναι εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής του, άλλως, στην περίπτωση που δεν αναφέρεται σε αυτό χρόνος ισχύος, που να έχει εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή του & επιπλέον υπεύθυνη δήλωση του προσωρινού ανάδοχου αναφορικά με τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης (στην περίπτωση που ο προσωρινός ανάδοχος έχει την εγκατάστασή του στην Ελλάδα αφορά Οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης) στου οποίου οφείλει να καταβάλει εισφορές. Ειδικά για τις περιπτώσεις της παραγράφου 2.2.3.2 α., πέραν του ως άνω πιστοποιητικού, υποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση του προσφέροντος ότι δεν έχει εκδοθεί δικαστική ή διοικητική απόφαση με τελεσίδικη και δεσμευτική ισχύ για την αθέτηση των υποχρεώσεων του όσον αφορά στην καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. [...]

B.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: • Πιστοποιητικό ISO 22000:2005 (για την ομάδα 1) • «Πιστοποιητικό ISO 22000:2018 (για την ομάδα 1) • HACCP (για την ομάδα 1 & 2) Με πεδία εφαρμογής αντίστοιχα των υπό προμήθεια ειδών.

16. Επειδή, στο άρθρο 3.2. («Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου - Δικαιολογητικά προσωρινού αναδόχου») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 32-34), ορίζεται ότι: «Μετά την αξιολόγηση των προσφορών, η αναθέτουσα αρχή αποστέλλει σχετική ηλεκτρονική πρόσκληση μέσω του συστήματος στον προσφέροντα, στον οποίο πρόκειται να γίνει η κατακύρωση («προσωρινό ανάδοχο»), και τον καλεί να υποβάλει εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής έγγραφης ειδοποίησης σε αυτόν, τα αποδεικτικά έγγραφα νομιμοποίησης και τα πρωτότυπα ή αντίγραφα που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74) όλων των δικαιολογητικών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.9.2. της παρούσας διακήρυξης, ως αποδεικτικά στοιχεία για τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της διακήρυξης, καθώς και για την

πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής των παραγράφων 2.2.4 - 2.2.8 αυτής. Τα εν λόγω δικαιολογητικά, υποβάλλονται από τον προσφέροντα («προσωρινό ανάδοχο»), ηλεκτρονικά μέσω του συστήματος, σε μορφή αρχείων pdf και προσκομίζονται κατά περίπτωση από αυτόν εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής τους, κατά τις διατάξεις του ν. 4250/2014 (Α' 94). Ειδικά τα αποδεικτικά τα οποία αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα, μπορεί να γίνονται αποδεκτά και σε απλή φωτοτυπία, εφόσον συνυποβάλλεται υπεύθυνη δήλωση στην οποία βεβαιώνεται η ακρίβειά τους και η οποία πρέπει να έχει συνταχθεί μετά την κοινοποίηση της πρόσκλησης για την υποβολή των δικαιολογητικών. Όταν υπογράφονται από τον ίδιο φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή [...] Αν δεν προσκομισθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή εάν υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν, και ο προσωρινός ανάδοχος υποβάλει εντός της προθεσμίας της παρ. 5.3.1. του παρόντος, αίτημα προς το αρμόδιο όργανο αξιολόγησης για την παράταση της προθεσμίας υποβολής, το οποίο συνοδεύεται με αποδεικτικά έγγραφα από τα οποία να αποδεικνύεται ότι έχει αιτηθεί την χορήγηση των δικαιολογητικών, η αναθέτουσα αρχή παρατείνει την προθεσμία υποβολής των δικαιολογητικών για όσο χρόνο απαιτηθεί για την χορήγηση των δικαιολογητικών από τις αρμόδιες αρχές [...]

Απορρίπτεται η προσφορά του προσωρινού αναδόχου, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του και η κατακύρωση γίνεται στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, τηρουμένης της ανωτέρω διαδικασίας, εάν: i) κατά τον έλεγχο των παραπάνω δικαιολογητικών διαπιστωθεί ότι τα στοιχεία που δηλώθηκαν με το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης είναι ψευδή ή ανακριβή, ή ii) δεν υποβληθούν στο προκαθορισμένο χρονικό διάστημα τα απαιτούμενα πρωτότυπα ή αντίγραφα των παραπάνω δικαιολογητικών ή iii) από τα δικαιολογητικά που προσκομίσθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως, δεν αποδεικνύονται οι όροι και οι προϋποθέσεις συμμετοχής σύμφωνα με τα άρθρα 2.2.3 (λόγοι αποκλεισμού) και 2.2.4 έως 2.2.8 (κριτήρια ποιοτικής επιλογής) της παρούσας. Σε περίπτωση έγκαιρης και προσήκουσας ενημέρωσης της

αναθέτουσας αρχής για μεταβολές στις προϋποθέσεις τις οποίες ο προσωρινός ανάδοχος είχε δηλώσει με το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης ότι πληροί, οι οποίες επήλθαν ή για τις οποίες έλαβε γνώση μετά την δήλωση και μέχρι την ημέρα της έγγραφης ειδοποίησης για την προσκόμιση των δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου (οψιγενείς μεταβολές), δεν καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του. Αν κανένας από τους προσφέροντες δεν υποβάλλει αληθή ή ακριβή δήλωση ή δεν προσκομίσει ένα ή περισσότερα από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά ή δεν αποδείξει ότι πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής σύμφωνα με τις παραγράφους 2.2.4-2.2.8 της παρούσας διακήρυξης, η διαδικασία ματαιώνεται. [...]».

17. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣΤΕ 3703/2010, ΣΤΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣΤΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Αριθμός απόφασης: 706/2020 17 Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επομ.).

18. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων (ΔΕΕ, Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SPA και Mantovani, σκέψη 76 • ΔΕΕ Απόφαση της 14.02.2008, Υπόθεση C-450/06, Varec SA κατά État belge, σκέψη 35 • ΔΕΕ Απόφαση της 21.02.2008, Υπόθεση C-412/04, Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 2 • ΔΕΕ Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07 Assitur Srl, σκέψεις 25 και 26 • ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, Υπόθεση C-549/10, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σκέψεις 17 και επόμεν.).

19. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην Προκήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, Stadt Wien, σκέψη 45 • ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91 • ΔΕΕ, Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

20. Επειδή, ο όλος μηχανισμός υποβολής και ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, δηλαδή της διαφανούς και αυστηρής διαδικασίας του Διαγωνισμού, κατά την οποία η νομιμότητα συμμετοχής προϋποθέτει την εκπλήρωση τυπικών προϋποθέσεων (βλ. Ελ. Συν. VI Τμήμα, Αποφ. 24995, 1949/2009. Πρ. 115, 10/2008, 222/2005, Ζ΄ Κλιμάκιο, Πρ. 116/2012, 1177/2009, Δημήτριος Ι. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β΄ έκδοση, Σάκκουλας, 2017, σελ. 195-197). Περαιτέρω, λόγω της εφαρμοζόμενης στους δημόσιους διαγωνισμούς αρχή της τυπικότητας, όλες οι διατάξεις της Διακήρυξης καθιερώνουν ουσιώδεις όρους, οπότε τυχόν παραβίαση διατάξεων που αφορούν στον τρόπο υποβολής των Προσφορών των διαγωνιζομένων συνεπάγεται το απαράδεκτο αυτών.

21. Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία σύναψης των δημοσίων συμβάσεων, κατά το πνεύμα, τόσο της ενωσιακής, όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣΤΕ 5022/2012), προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στον Διαγωνισμό. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των Αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες Προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 25 και ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovenko a.s. κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός

αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους, στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 27).

22. Επειδή, μια Προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής, είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, Αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. Αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36), οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι Προσφοράς ή την υποβολή μη νομίμως υποβληθέντος εγγράφου (βλ. σχετικές Αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36).

23. Επειδή, δέσμια αρμοδιότητα υπάρχει όταν το διοικητικό όργανο, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τους κανόνες δικαίου πραγματικές ή νομικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους, είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, την οποία προκαθορίζουν οι κανόνες αυτοί (βλ. Επαμεινώνδα Π. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 1, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 15η έκδ., αριθμ. 148, σελ. 138). Στην περίπτωση της δέσμιας αρμοδιότητας, ο κανόνας δικαίου υποδεικνύει στη Διοίκηση κατά τρόπο επιτακτικό τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετήσει και δεν της αφήνει περιθώρια εκτίμησης (βλ. ΣΤΕ 286/2012) περιέχοντας πλήρες και λεπτομερές πραγματικό και τις σαφείς και συγκεκριμένες έννομες συνέπειες που αυτό

επιφέρει (βλ. ΣΤΕ 4720/2012). Επομένως, δεν χωρεί εφαρμογή των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης όπου η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εφαρμόσει συγκεκριμένη διάταξη και κατά τον νόμο και την Διακήρυξη ενεργεί κατά δεσμία αρμοδιότητα (πρβλ. ΔΕΦΑΘ 2098/2013, ΣΤΕ 2067/2004, 13/2003, 1072/2003).

24. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι: «... Ως προς τους ισχυρισμούς που επικαλείται ο προσφεύγων στην κρινόμενη προσφυγή του, επάγομαι τα ακόλουθα: Α. Αναφορικά με τον πρώτο ισχυρισμό περί δήθεν μη υπάρξεως υποχρέωσης προς προσκόμιση φορολογικής ενημερότητας από πλευράς του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται εσφαλμένως μεταξύ άλλων, ότι: I. Αφενός δεν προέβη στην ανωτέρω ενέργεια, ως απαιτείται, επειδή τάχα η αναθέτουσα Αρχή είχε τη δυνατότητα από 30-6-2020 (ημέρα δημοσίευσης της απόφασης 16658 ΕΞ 22-6-2020 (ΦΕΚ Β' 2643), να λάβει τη φορολογική του ενημερότητα ηλεκτρονικά μέσω των πληροφοριακών συστημάτων της Α.Α.Δ.Ε., επικαλούμενος το άρθρο 2.2.9.2 παρ. 4 (προσκόμιση αποδεικτικών μέσων) της διακήρυξης του ως άνω διαγωνισμού, αφετέρου δε ότι: II. Η αναθέτουσα Αρχή κατείχε το εν λόγω δικαιολογητικό από ενεργή προγενέστερη συναφθείσα με τον προσφεύγοντα σύμβαση τροφίμων και συνεπώς, επικαλούμενος την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου της διακήρυξης δεν υποχρεούταν εκ νέου προς τούτο, δεδομένου ότι η εν λόγω φορολογική ενημερότητα έφερε ημερομηνία λήξης την 10η -1- 2021.

Ωστόσο, ο προσφεύγων όλως αυθαιρέτως, καταχρηστικώς και παρελκυστικώς προβαίνει στα εν λόγω συμπεράσματα, αφού έχει σκόπιμα παρερμηνεύσει τις επικαλούμενες διατάξεις της διακήρυξης. Συγκεκριμένα, στο εν λόγω άρθρο της Διακήρυξης (σελ. 20 της Μελέτης), προβλέπονται οι όροι που πρέπει να πληρούνται για την προσκόμιση των αποδεικτικών μέσων ως εξής:

-2.2.9.2 παρ. 4 : «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε

οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ). »

-2.2.9.2 παρ. 5: «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν.».

Ο προσφεύγων μολταύτα προβαίνει όλως αυθαιρέτως στο συμπέρασμα ότι δεν υποχρεούταν στην υποβολή φορολογικής ενημερότητας, αντίθετα με τους ανωτέρω όρους της διακήρυξης. Τούτο δε διότι από τον συνδυασμό των άρθρων 73, 79 παρ. 1, 103 παρ. 3-5, 104 ν. 4412/2016, της υπ' αρ. 20 κατευθυντήριας οδηγίας της ΕΑΑΔΗΣΥ και του υπ' αρ. πρωτ. 5035/28-9-2018 διευκρινιστικού εγγράφου της ΕΑΑΔΗΣΥ αναφορικά με το χρόνο έκδοσης και ισχύος των δικαιολογητικών κατακύρωσης, τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και του υγιούς ανταγωνισμού, προκύπτει ότι ο προσωρινός ανάδοχος υποχρεούται στην υποβολή, μεταξύ των άλλων δικαιολογητικών κατακύρωσης, πιστοποιητικού (φορολογική ενημερότητα), εκδιδόμενο από την εκάστοτε αρμόδια αρχή, εκ του οποίου προκύπτει ότι, τόσο κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς του (εν προκειμένω 02-09-2020) όσο και κατά την ημερομηνία υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (εν προκειμένω 27-11-2020), ήταν ενήμερος ως προς τις φορολογικές υποχρεώσεις του. Ο προσφεύγων, όμως, παρότι γνώριζε ότι η υποβολή φορολογικής ενημερότητας σε ισχύ κατά την ημερομηνία υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, ήτοι την 27η -11-2020, συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή του στον ανωτέρω διαγωνισμό, βάσει των άρθρων και διατάξεων που ανέφερα ως άνω, επέλεξε να υποβάλλει πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας με ημερομηνία λήξης την 11η -10- 2020, από το οποίο προέκυπτε ασφαλώς ότι δεν ήταν φορολογικά ενήμερος κατά την ημερομηνία της κατακύρωσης. Η έλλειψη δε της φορολογικής ενημερότητας επιφέρει αδιαμφισβήτητα τον αποκλεισμό του προσωρινού αναδόχου δυνάμει του άρθρου 103§4 του Ν. 4412/2016.

Σημειώνεται ότι ο προσφεύγων, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης δεν ισχυρίστηκε ότι η Αναθέτουσα ήταν σε θέση να λάβει απευθείας την φορολογική του ενημερότητα μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, αλλά αντιθέτως προσκόμισε φορολογική ενημερότητα, η οποία είχε λήξει. Επιπροσθέτως, ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι εκτός από εσφαλμένος, και ψευδής, δεδομένου ότι στο περιεχόμενο του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης (ΕΕΕΣ) που υπέβαλε (βλ. Σχετ. 1), το οποίο συνιστά τύπο υπεύθυνης δήλωσης κατά την έννοια του ν. 1599/1986 και επιφέρει τις αντίστοιχες προβλεπόμενες συνέπειες, είχε ο ίδιος σημειώσει τα ακόλουθα. Ειδικότερα στη σελίδα 3 του ΕΕΕΣ ο προσφεύγων ερωτάται: Ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν; και ο (προσφεύγων) απαντά θετικά («ΝΑΙ»). Και στη συνέχεια **«Εάν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά αναφέρεται:» απαντά αρνητικά («Όχι»)**. Επομένως, αφενός ο προσφεύγων δεν προσκόμισε βεβαίωση πληρωμής φόρων σε ισχύ, παρά την αντίθετη δήλωσή του στο ΕΕΕΣ και αφετέρου ο όρος 2.2.9.2, παρ. 4 της Διακήρυξης, δεν τυγχάνει εφαρμογής σε αυτήν την περίπτωση καθώς, όπως αναφέρεται ρητώς (σ.σ. «Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ένιο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ)), προκειμένου να ίσχυε, θα έπρεπε ο προσφεύγων να είχε απαντήσει θετικά.

Ως εκ τούτου, προκύπτει χωρίς αμφιβολία ότι ο προσφεύγων αφενός γνώριζε ότι δεν είναι δυνατή η χορήγηση της φορολογικής ενημερότητας ηλεκτρονικώς και το σημείωσε ρητώς στο ΕΕΕΣ και αφετέρου, πράγματι η αναθέτουσα Αρχή δεν έχει ακόμα τη δυνατότητα λήψης της φορολογικής ενημερότητας με ηλεκτρονικά μέσα. Πράγματι, η απόφαση (ΦΕΚ Β' 2643/2020) που οψίμως επικαλείται ο προσφεύγων αναφέρει ότι ξεκινά να διατίθεται η δυνατότητα λήψης ενημερότητας μέσω ΚΕΔ και όχι ότι έχει αρχίσει να εφαρμόζεται στην πράξη. Η εν λόγω, λοιπόν, συμπεριφορά του προσφεύγοντος εγείρει σημαντικά ζητήματα

σε σχέση με την ακρίβεια και αλήθεια των ισχυρισμών του, για τον λόγο ότι εφόσον ο ίδιος έχει δηλώσει στο ΕΕΕΣ ότι θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής φόρων και παρόλα αυτά, υποβάλλει πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας που έχει λήξει, εκτίθεται στους προβλεπόμενους από τις παραπάνω διατάξεις λόγους αποκλεισμού, οι οποίοι αφορούν: α) σε τυχόν ψευδείς δηλώσεις κατά την παροχή πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού, β) σε απόκρυψη τέτοιων πληροφοριών ή γ) σε παροχή εξ αμελείας παραπλανητικών πληροφοριών που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν στον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση της σύμβασης. Συγχρόνως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί ύπαρξης της φορολογικής ενημερότητας από προηγούμενη σύμβασή του με την αναθέτουσα Αρχή κρίνεται επίσης ανακριβής και ανυπόστατος, καθώς στην εν λόγω περίπτωση ο προσφεύγων αναφέρεται στην υποβολή φορολογικής ενημερότητας είσπραξης που βρισκόταν σε ισχύ στο ταμείο της αναθέτουσας και όχι σε φορολογική ενημερότητα για κάθε νόμιμη χρήση, ως απαιτείται, εν προκειμένω, εντός των πλαισίων του διαγωνισμού ως δικαιολογητικό κατακύρωσης.

Ως εκ τούτου, ακόμα και αν πράγματι υπάρχει η εν λόγω φορολογική ενημερότητα στην ταμειακή υπηρεσία της αναθέτουσας, η προσκόμισή της δεν ανταποκρίνεται στο προβλεπόμενο αποδεικτικό έγγραφο για την διαδικασία της κατακύρωσης και συνεπώς, ούτε με αυτόν τον τρόπο καλύπτεται η υποχρέωση του προσφεύγοντος. Σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, που αποτελεί και τον κρίσιμο χρόνο για την εγκυρότητα και ισχύ των δικαιολογητικών, ουδέν σημείωσε ή διευκρίνισε, ούτε περί τυχόν δυνατότητας λήψης φορολογικής ενημερότητας ηλεκτρονικώς, ούτε και ότι υφίσταται άλλη φορολογική ενημερότητα στην αναθέτουσα, που ενδεχομένως καλύπτει τις απαιτήσεις της. Αντιθέτως, προσκόμισε φορολογική ενημερότητα με ημερομηνία λήξης 11-10-2020, η οποία, δηλαδή, είχε λήξει όταν κατατέθηκαν τα δικαιολογητικά κατακύρωσης την 27-11-2020 και οψίμως, μετά την απόρριψη των δικαιολογητικών, εξήυρε τις ανωτέρω ανυπόστατες δικαιολογίες, οι οποίες πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

B. Αναφορικά με τον δεύτερο ισχυρισμό περί μη έλλειψης των απαραίτητων διαπιστευμένων πιστοποιητικών συμμόρφωσης, ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης εσφαλμένως ότι: I. Η εκ των υστέρων έκδοση του πιστοποιητικού ISO 22000:2018 καλύπτεται τάχα από το προγενέστερο εκδοθέν αυτού, ήτοι το πιστοποιητικό ISO 22000:2005, το οποίο παραμένει σε ισχύ μέχρι 29-6-2021.

II. Δεν προβλέπεται η εν παραλλήλω ισχύς δύο πιστοποιητικών διαφορετικής έκδοσης, συνεπώς μέχρι την έκδοση του πιστοποιητικού ISO 22000:2018 (ήτοι μέχρι 29-6-2021) εξακολουθεί να ισχύει το προϊσχύον πιστοποιητικό ISO 22000:2005. Ο προσφεύγων επικαλούμενος την από 9-1-2019 ανακοίνωση του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) και την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς Φόρουμ για τη Διαπίστευση του Οκτωβρίου 2018, εξακολουθεί και με το δεύτερο ισχυρισμό του του άκρως αυθαίρετα και καταχρηστικά να παρερμηνεύει με τρόπο παραπλανητικό τις διατάξεις της Διακήρυξης, οι οποίες εν προκειμένω καθίστανται απόλυτα ρητές και σαφείς, χωρίς περιθώρια περαιτέρω αμφισημιών και αμφιβολιών.

Ειδικότερα δυνάμει του υπ' αριθ. 2.2.7 άρθρου της Διακήρυξης (σελ. 18 της Μελέτης), μνημονεύονται ρητώς τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και τα πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης, τα οποία πρέπει να διαθέτουν οι συμμετέχοντες σωρευτικά και όχι διαζευκτικά, ως εξής:

- 2.2.7 : «Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να διαθέτουν: α) Πιστοποιητικό ISO 22000:2005 (για την ομάδα 1) β) Πιστοποιητικό ISO 22000:2018 (για την ομάδα 1) και γ) HACCP (για την ομάδα 1 & 2) Με πεδία εφαρμογής αντίστοιχα των υπό προμήθεια ειδών. Επιτρέπεται η συμμόρφωση προς άλλα πρότυπα ή προδιαγραφές ασφαλείας πέραν των αναφερόμενων, υπό τον όρο ότι αυτά θα είναι τουλάχιστον ισοδύναμα προς τα αναφερόμενα. Η ισοδυναμία αυτή θα τεκμαίρεται από αναλυτική τεχνική έκθεση, η οποία πρέπει να βρίσκεται στη διάθεση των αρμοδίων αρχών και των αρμοδίων αναγνωρισμένων φορέων ελέγχου.».

Μολονότι λοιπόν γίνεται ρητή και σαφής μνεία στο εν λόγω άρθρο της Διακήρυξης αναφορικά με τα απαραίτητα πιστοποιητικά διαπίστευσης, τα οποία υποχρεούνται να προσκομίσουν ΣΩΡΕΥΤΙΚΑ οι συμμετέχοντες στο διαγωνισμό,

ο προσφεύγων εντελώς αβασίμως ισχυρίζεται οψίμως ότι τάχα η μη υποβολή του Πιστοποιητικού ISO 22000:2018 καλύπτεται από την υποβολή και μόνο του Πιστοποιητικού ISO 22000:2005, το οποίο παραμένει σε ισχύ μέχρι την 29η-6-2021. Στο σημείο αυτό να σημειωθεί ότι το ISO 22000:2018 αποτελεί αναθεωρημένη και προηγμένη έκδοση του Πιστοποιητικού ISO 22000:2005, δημοσιευμένη την 19-6-2018, για την οποία υφίσταται τριετής μεταβατική περίοδος για την προσαρμογή στις απαιτήσεις του. Ως εκ τούτου, η κατοχή του ISO 22000:2005 δεν καλύπτει σε καμία περίπτωση το ISO 22000:2018 και για αυτόν τον λόγο – άλλωστε - η αναθέτουσα Αρχή τα ζήτησε ξεχωριστά.

Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο έγγραφο της εταιρείας TÜV με την ονομασία: «Οι Νέες εκδόσεις των προτύπων για τα Συστήματα Διαχείρισης Ασφάλειας Τροφίμων» (βλ. Σχετ. 2), το Πιστοποιητικό ISO 22000:2018 παρουσιάζει τις κάτωθι αλλαγές στις απαιτήσεις για τους πιστοποιημένους οργανισμούς από το προηγούμενο (ISO 22000:2005) ως εξής: «Οι δομικές αλλαγές: • Προσέγγιση Risk-based: διαχωρισμός επιχειρησιακής διακινδύνευσης (risk) και κινδύνου (hazard) για την ασφάλεια τροφίμων • Συγκεκριμενοποίηση απαιτήσεων για την περίπτωση υπερβολαβιών (π.χ. τμήματος της παραγωγικής διαδικασίας, αποθήκευση) • Υιοθέτηση της δομής High Level Structure • Ισχυροποίηση των δεσμών με τον Codex Alimentarius A) Προσέγγιση της διακινδύνευσης Η αξιολόγηση της διακινδύνευσης (risk assessment) είναι ιδιαίτερως σημαντική για κάθε είδους οργανισμό. Οι οργανισμοί θα πρέπει να εντοπίζουν τυχόν απειλές αλλά και ευκαιρίες και να τις λαμβάνουν υπόψη τους κατά το σχεδιασμό του συστήματος διαχείρισης ασφάλειας τροφίμων. Το πρότυπο διακρίνει τον κίνδυνο σε επιχειρησιακό επίπεδο (μέσω της προσέγγισης Κρίσιμων Σημείων Ελέγχου Ανάλυσης Κινδύνου (HACCP) και στο στρατηγικό επίπεδο του συστήματος διαχείρισης και την ικανότητά του να επιτυγχάνει τους καθορισμένους στόχους του. Β) Πλαίσιο λειτουργίας του Οργανισμού Ο οργανισμός θα πρέπει να αναγνωρίσει και να καθορίσει όλους τους παράγοντες (εξωτερικούς και εσωτερικούς) που σχετίζονται με την λειτουργία του και δύνανται να επηρεάσουν το Σύστημα Διαχείρισης Ασφάλειας των Τροφίμων. Τέτοιοι παράγοντες σχετίζονται με την

νομοθεσία, τεχνολογία, αγορά, κουλτούρα, κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον, cybersecurity, άμυνα των τροφίμων και απάτη κατά των τροφίμων κτλ. Αυτό σημαίνει ότι η Ηγεσία ενός οργανισμού θα πρέπει να αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται το ευρύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον και τις επιπτώσεις του στην ικανότητα της εταιρείας να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των καταναλωτών/πελατών της αλλά και των υπολοίπων ενδιαφερόμενων μερών. Γ) Ηγεσία και Δέσμευση Ο ρόλος της Διοίκησης είναι το κλειδί. Το νέο πρότυπο δίνει έμφαση στον καθορισμό στρατηγικών στόχων, τοποθετώντας την Ηγεσία του οργανισμού στο κέντρο της λειτουργίας του Συστήματος Διαχείρισης. Δ) Στόχοι, Μέτρηση και Διαχείριση Αλλαγών Στο νέο πρότυπο οι απαιτήσεις που σχετίζονται με τους στόχους για την ασφάλεια των τροφίμων έχουν γίνει πιο αναλυτικές. Οι στόχοι πρέπει: • να είναι σύμφωνοι με την πολιτική του οργανισμού, • να είναι μετρήσιμοι, • να σχετίζονται με την ασφάλεια του τρόφιμου • να παρακολουθούνται και • να κοινοποιούνται σε όλα τα σχετικά επίπεδα του οργανισμού. Ε) Ευαισθητοποίηση Οι άνθρωποι που εργάζονται για την εταιρεία θα πρέπει να είναι ενήμεροι για την πολιτική, τους στόχους αλλά και την επίδραση της εργασίας τους τόσο στην ασφάλεια του τρόφιμου όσο και στην λειτουργία της εταιρείας. Οι άνθρωποι που εργάζονται θα πρέπει να αποκτήσουν 'κουλτούρα ασφάλειας τρόφιμου'.».

Περαιτέρω ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος κρίνεται εσφαλμένος και όλως αβάσιμος, τίθεται δε προσχηματικώς με την υπό κρίση προσφυγή του, δεδομένου ότι ούτε πριν την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς του (2-9-2020) ούτε και κατά την ημερομηνία υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (27-11-2020) έθεσε ενώπιον της επιτροπής διαγωνισμού το εν λόγω ζήτημα παραδεκτώς και εμπροθέσμως, ως όφειλε, προκειμένου να αιτηθεί διευκρινίσεων επ' αυτού. Κατά συνέπεια, η αποδοχή των όρων της Διακήρυξης από πλευράς του προσφεύγοντος καθίσταται δεσμευτική, ενώ συγχρόνως η τήρηση και η συμμόρφωσή του προς αυτούς απαραίκλιτη.

Ενόψει αποκλειστικά και μόνο της προσφυγής του, ο προσφεύγων προέβη τελικώς στην απαιτούμενη έκδοση του Πιστοποιητικού ISO 22000:2018 την 29η-12-2020, ήτοι μετά από την παρέλευση χρονικού διαστήματος περίπου ενός

μήνα από την ημερομηνία υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης την 27η -11-2020 και πλέον των 3 μηνών από την υποβολή της προσφοράς του. Η παράλειψη δε του προσφεύγοντος να θέσει ενώπιον της επιτροπής το ανωτέρω θέμα, καθώς ο ίδιος ουδέποτε προέβη σε οιαδήποτε υποβολή ένστασης ή περαιτέρω άλλης ενέργειας, πριν από την υποβολή προσφορών, σε συνδυασμό μάλιστα με την παντελώς εκπρόθεσμη έκδοση του εν λόγω Πιστοποιητικού ISO 22000:2018, καθιστά τον β' ισχυρισμό του όψιμο και αιφνιδιαστικό προς τους λοιπούς συμμετέχοντες στον διαγωνισμό, παραβιάζοντας ευθέως τις αρχές διαφάνειας και ίσης μεταχείρισης που απορρέουν από την Οδηγία 2014/24/ΕΕ και το ν. 4412/2016.

Επιπροσθέτως, όσον αφορά το Πιστοποιητικό ISO 22000:2005 του φορέα πιστοποίησης TUV AUSTRIA για τα προϊόντα «Είδη Κρεοπωλείου», το οποίο κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος πληροί τις προδιαγραφές που τίθενται στην διακήρυξη, και ως εκ τούτου θεωρεί ότι τα δικαιολογητικά κατακύρωσης κρίνονται πλήρη, σημειώνω ότι αυτό σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί, καθώς από την ίδια τη διακήρυξη προκύπτει ρητά η απαίτηση επιπλέον υποβολής Πιστοποιητικού ISO 22000:2018 και Πιστοποιητικού τήρησης κώδικα HACCP, ως ήδη ανέφερα ανωτέρω. Μάλιστα, το γεγονός ότι ο προσφεύγων τελικώς απέκτησε το απαιτούμενο πιστοποιητικό 22000:2018 την **10-12-2020** αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι ένας οικονομικός φορέας δύναται να κατέχει και τα δύο πιστοποιητικά, δύναται να το έχει εκδώσει προηγουμένως και δη εμπροθέσμως, ενώ δεν απαγορεύεται σε κάτοχο του 22000:2005 να έχει το νέο πιστοποιητικό ISO 22000:2018 και καταρρίπτει έτσι το σχετικό αίολο, ευφάνταστο και ταυτοχρόνως μη νόμιμο και αβάσιμο ισχυρισμό του προσφεύγοντος.

Τέλος, το συνημμένο στην προσφυγή του προσφεύγοντος έγγραφο με τίτλο «ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΠΟ TUV» δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι φέρεται να είναι ένα απλό έγγραφο του φορέα πιστοποίησης που συνεργάζεται ο προσφεύγων, ο οποίος ουδεμία αρμοδιότητα έχει να βεβαιώνει το εν λόγω περιεχόμενο, το οποίο σε κάθε περίπτωση έρχεται σε αντίθεση με όλες τις επίσημες ανακοινώσεις επί των πιστοποιητικών, ενώ ο ίδιος ο προσφεύγων,

ούτε το αναφέρει στο κείμενο της προσφυγής ως συνημμένο, ούτε το επικαλείται στην προσφυγή του. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τα παγίως γινόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού, ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003). [...] Δεδομένου λοιπόν ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε τα ρητώς αναφερόμενα και απαιτούμενα στην Προκήρυξη πιστοποιητικά για τα προσφερόμενα είδη, κατά ευθεία παράβαση της Διακήρυξης, η απόφαση της αναθέτουσας Αρχής είναι καθόλα νόμιμη και ορθή και πρέπει να διατηρηθεί. Επειδή η αναθέτουσα αρχή είναι ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακήρυξης, καθορίζοντας τις τεχνικές προδιαγραφές με βάση τις ανάγκες και τη σκοπιμότητα χρήσης. [...] Επειδή οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος είναι απολύτως αβάσιμοι και προβλήθηκαν εντελώς αυθαίρετα και καταχρηστικά αφού αντίκεινται στους όρους της διακήρυξης και συνεπώς η προσφυγή του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως καθ' όλα αβάσιμη....».

25. Επειδή, στο με αρ. πρωτ. 188/07.01.2021 έγγραφο Απόψεων, ο υπόψη Δήμος αναφέρει τα εξής: «[...] Η Οικονομική Επιτροπή με την υπ. αριθμ. 364/2020 Απόφαση της λαμβάνοντας υπόψη της, τα υπ. αρ. 38/2020 & 44/2020 πρακτικά της Επιτροπής Διαγωνισμού, τους όρους διακήρυξης, καθώς και τις ισχύουσες νομικές διατάξεις, μετά από συζήτηση : ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ και εγκρίνει τα ανωτέρω πρακτικά της επιτροπής διαγωνισμού, και την ανάδειξη των προσωρινών αναδόχων ως των άνω πίνακα: Για την ΟΜΑΔΑ 1. ΕΙΔΗ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΥ Για την ΟΜΑΔΑ 2. ΑΥΓΑ τον

Στις 08/12/2020 η Επιτροπή Διενέργειας Διαγωνισμού, συνεδρίασε εκ νέου για τον έλεγχο των δικαιολογητικών κατακύρωσης του προσωρινού αναδόχου και συνέταξε το υπ. αρ. 63/2020 πρακτικό, το οποίο ενέκρινε η Οικονομική

Επιτροπή με την υπ' αριθμ. 460/2020 Απόφασή της ως εξής: «Εγκρίνει το υπ. αρ. 63/2020 πρακτικό της Επιτροπής διαγωνισμού, σύμφωνα με το οποίο:

A) Απορρίπτει την προσφορά για τη ΟΜΑΔΑ 1 – είδη κρεοπωλείου της προσωρινής ανάδοχης εταιρείας διότι: - Η φορολογική ενημερότητα που προσκομίσθηκε έφερε ημερομηνία λήξης 11.10.2020, ενώ τα δικαιολογητικά κατακύρωσης κατατέθηκαν στις 27/11/2020. Συνεπώς η φορολογική ενημερότητα δεν ήταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία κατάθεσης των δικαιολογητικών κατακύρωσης

- Δεν προσκόμισε ISO 22:000 2018 όπως οριζόταν στο άρθρο 2.2.7 της διακήρυξης «Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντική και

B) Αναδεικνύει προσωρινό ανάδοχο την αμέσως επόμενη συμμετέχουσα εταιρεία με την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά τον Γαλαίο Δημήτριο, αντί του ποσού των «Διακοσίων είκοσι επτά χιλιάδων διακοσίων εβδομήντα έξι ευρώ και είκοσι ενός λεπτού» 227.276,21€ χωρίς ΦΠΑ, ήτοι ποσοστό έκπτωσης «Δεκατρία τοις εκατό» 13%.

B. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

1) Επί του 1 ου λόγου της προσφυγής α) Το άρθρο 3.2 της διακήρυξης ορίζει «...»

β) Το άρθρο 2.2.9.2 Αποδεικτικά μέσα ορίζει στην παρ. Β1 ... β) για τις παραγράφους 2.2.3.2 και 2.2.3.3 περίπτωση β' πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας που να είναι εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής του».

γ) Περαιτέρω στο άρθρο 2.2.9.2 ορίζεται ότι: «Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. ... Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ). Οι οικονομικοί

φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά και αυτά εξακολουθούν να ισχύουν».

Στην κατευθυντήρια οδηγία 23 ΕΑΔΗΣΣΥ ορίζεται ότι: «Ως εθνικές βάσεις δεδομένων νοούνται, σύμφωνα με το άρθρο 79 παρ. 6 & 7 του ν. 4412/2016, ηλεκτρονικές βάσεις, οι οποίες λειτουργούν και τηρούνται σε εθνικό επίπεδο από οποιοδήποτε κράτος μέλος, περιέχουν σχετικές πληροφορίες για τους οικονομικούς φορείς και οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται από τις αναθέτουσες αρχές τόσο του κράτους – μέλους, στο οποίο τηρούνται, όσο και από τις αναθέτουσες αρχές άλλων κρατών-μελών υπό τους ίδιους όρους, ήτοι παρέχουν ισότιμη, απευθείας και δωρεάν πρόσβαση. Υπό το πρίσμα αυτό, προς τον σκοπό εφαρμογής του άρθρου 79 του ν. 4412/2016, επισημαίνεται ότι στην Ελλάδα δεν υφίστανται εθνικές βάσεις δεδομένων, οι οποίες να παρέχουν απευθείας, καθολική και δωρεάν πρόσβαση στις αναθέτουσες αρχές οποιουδήποτε κράτους- μέλους, για την άντληση των σχετικών δικαιολογητικών των οικονομικών φορέων».

Η προσφεύγουσα συνομολογεί ότι κατέθεσε φορολογική ενημερότητα που δεν ίσχυε κατά τον χρόνο πρόσκλησής της και επομένως δεν αποδείκνυε τον σχετικό λόγο μη αποκλεισμού της και ορθά απερρίφθη η προσφορά της . Με την παρούσα προσφυγή και για να καλύψει την αμέλειά της προβάλλει αβάσιμες και απαράδεκτες αιτιάσεις οι οποίες τυγχάνουν απορριπτικές διότι:

- α) Δεν υφίσταται εθνική βάση δεδομένων για την φορολογική ενημερότητα
- β) Στο από 11/6/2020 δελτίο τύπου του υπουργείου ψηφιακής διακυβέρνησης ανακοινώθηκε ότι: «Με απόφαση του Υπουργού Επικρατείας και Ψηφιακής διακυβέρνησης ... οι Δήμοι όλης της χώρας θα μπορούν να αντλούν αυτόματα, μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας, την φορολογική ενημερότητα των προμηθευτών τους κατά τη διαδικασία πληρωμής τους».

Ειδικότερα, μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕΔ) της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης (ΓΓΠΣΔΔ) και του κόμβου υπηρεσιών GovHUB της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (ΚΕΔΕ), διασυνδέονται οι Δήμοι της χώρας με τα πληροφοριακά συστήματα της

Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ). Εξάλλου, ήδη από τα μέσα Μαρτίου η Βουλή των Ελλήνων αξιοποίησε πρώτη αυτή τη δυνατότητα. Αυτήν τη στιγμή, η συγκεκριμένη διαλειτουργικότητα βρίσκεται σε πιλοτική λειτουργία και επιπλέον αφορά την πληρωμή των αναδόχων. Όσα λοιπόν αναγράφει η προσφεύγουσα περί δήθεν Εθνικού Μητρώου είναι εντελώς αβάσιμα και παραπλανητικά

β) Η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε στην Επιτροπή Διαγωνισμού την κατάθεση φορολογικής ενημερότητας για πληρωμή της, η οποία σε κάθε περίπτωση έχει άλλη αιτιολογία από την ζητούμενη στο στάδιο κατακύρωσης. Η προσφεύγουσα υπέβαλε δικαιολογητικό που είχε λήξει η ισχύς του παραβιάζοντας ουσιώδη όρο της διακήρυξης και ορθά και νόμιμα απερρίφθη η προσφορά της. Όλες οι αιτιάσεις στον 1ο λόγο προσφυγής της είναι απαράδεκτες και αβάσιμες.

2) Επί του 2ου λόγου της προσφυγής α. Το άρθρο 2.2.7 της διακήρυξης ορίζει ότι «Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να διαθέτουν: • Πιστοποιητικό ISO 22000:2005 (για την ομάδα 1) • «Πιστοποιητικό ISO 22000:2018 (για την ομάδα 1) • HACCP (για την ομάδα 1 & 2) Με πεδία εφαρμογής αντίστοιχα των υπό προμήθεια ειδών. Επιτρέπεται η συμμόρφωση προς άλλα πρότυπα ή προδιαγραφές ασφαλείας πέραν των αναφερόμενων, υπό τον όρο ότι αυτά θα είναι τουλάχιστον ισοδύναμα προς τα αναφερόμενα. Η ισοδυναμία αυτή θα τεκμαίρεται από αναλυτική τεχνική έκθεση, η οποία πρέπει να βρίσκεται στη διάθεση των αρμοδίων αρχών και των αρμοδίων αναγνωρισμένων φορέων ελέγχου». Τα ίδια επαναλαμβάνονται στο άρθρο 2.2.9.2 Β.5. που ορίζει ότι: Για την απόδειξη της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας απαιτείται να προσκομίσουν...

γ. Στο άρθρο 1.3 της διακήρυξης ορίζεται ότι «Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται από την υπογραφή της σύμβασης και έως 30/08/2022».

Στον Διαγωνισμό η προσφεύγουσα κατέθεσε μόνο ΤΟ ΕΝΑ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ πιστοποιητικό ISO 22000 2005 το οποίο ασφαλώς δεν καλύπτει όλη την διάρκεια της σύμβασης, αφού όπως συνομολογεί και η ίδια και προκύπτει από το σώμα του λήγει την 29/6/2021. Η προσφεύγουσα δεν διέθετε τον ένδικο

χρόνο και δεν κατέθεσε το πιστοποιητικό ISO 22000 2018 όπως ΡΗΤΑ ζητείτο από την διακήρυξη και επομένως, η παράλειψη υποβολής υποχρεωτικού και επί ποινή αποκλεισμού δικαιολογητικού κατά δέσμια αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής οδηγεί – άνευ έτερης προϋπόθεσης - στην ορθή απόρριψη του προσωρινού αναδόχου Όλες οι λοιπές αιτιάσεις της βάλλουν κατά σχετικών όρων της διακήρυξης τους οποίους απεδέχθη με την συμμετοχή της και κατά συνέπεια, προβάλλονται ανεπικαίρως και είναι απαράδεκτοι και απορριπτέοι. Η προσφεύγουσα παραβίασε ουσιώδεις όρους της διακήρυξης και ορθά και νόμιμα απερρίφθη η προσφορά της. Όλες οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας είναι πέρα από απαράδεκτες και αβάσιμες και συνεπώς η προσφυγή καθίσταται απορριπτέα στο σύνολό της. [...]».

26. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτουν τα εξής:

- 1ος λόγος απόρριψης της Προσφοράς: Μη υποβολή Πιστοποιητικού φορολογικής ενημερότητας εν ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης

- Κατά την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο ενεργούς (προγενέστερης) σύμβασης παροχής τροφίμων, στις 20.11.2020 απέστειλε ηλεκτρονικά στον υπόψη Δήμο φορολογική ενημερότητα, με ημερομηνία έκδοσης **10.11.2020** και ημερομηνία λήξης **10.01.2021** (διάρκειας 2 μηνών), προκειμένου να προβεί στην εξόφληση του υπ' αριθμ. 3270/2020 Τιμολογίου και ως εκ τούτου, πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 2.2.9.2. περ. Β.1. της επίμαχης Διακήρυξης, αφού η ως άνω φορολογική ενημερότητα που ήταν στη διάθεση της αναθέτουσας αρχής, καλύπτει τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης στον ένδικο Διαγωνισμό (**27.11.2020**). Πέραν τούτου, μετά τη δημοσίευση της υπ' αριθμ. 16658 ΕΞ 22.06.2020 Απόφασης του Υπουργού Επικρατείας, ήτοι, από τις 30.6.2020 (ημέρα δημοσίευσης του ΦΕΚ) και εφεξής, η αναθέτουσα αρχή είχε τη δυνατότητα να λάβει τη φορολογική της ενημερότητα μέσω ΚΕΔ, προκειμένου να διαπιστώσει ότι ήταν φορολογικά ενήμερη κατά το επίμαχο διάστημα υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης.

- Κατά την παρεμβαίνουσα, νομίμως απορρίφθηκε η εξεταζόμενη Προσφορά, αφού: α) η εταιρία «...», έδωσε αρνητική απάντηση («ΟΧΙ») στο οικείο ερώτημα της Ενότητας Α του Μέρους ΙΙ του Ε.Ε.Ε.Σ περί του «*Εάν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά αναφέρεται:...*» και επιπλέον, δεν υφίσταται Εθνική Βάση Δεδομένων στη χώρα μας, υπό την έννοια του άρθρου 2.2.9.2. παρ. 4 της Διακήρυξης και β) υπέβαλε στο εξεταζόμενο στάδιο της διαδικασίας - εν γνώσει της - φορολογική ενημερότητα με **ημερομηνία έκδοσης 11.08.2020 και χρόνο λήξης την 11.10.2020** (διάρκειας δύο μηνών), που καλύπτει τον χρόνο υποβολής Προσφοράς, αλλά όχι τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (27.11.2020).

Όπως ειδικότερα ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, λόγω των ανωτέρω σοβαρών πλημμελειών της Προσφοράς της, που οδηγούν άνευ ετέρου στον αποκλεισμό της, απορρίπτονται οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, βάσει των οποίων η αναθέτουσα αρχή μπορούσε, σύμφωνα με το άρθρο 2.2.9.2. παρ. 4 της Διακήρυξης, να λάβει γνώση του σχετικού Πιστοποιητικού μέσω εθνικής βάσης δεδομένων, καθώς δεν υπάρχει ακόμη εθνική βάση δεδομένων στη χώρα μας, ενώ οι διαδικασίες που προβλέπονται στην υπ' αριθμ. 16658 ΕΞ 22.06.2020 Απόφαση του Υπουργού Επικρατείας (δυνατότητα λήψης της φορολογικής ενημερότητας μέσω ΚΕΔ), δεν έχουν ακόμη τεθεί σε πλήρη εφαρμογή. Επίσης, απορριπτέος είναι, κατά την παρεμβαίνουσα, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίο, επειδή ο υπόψη Δήμος έχει ήδη στην κατοχή του τη φορολογική της ενημερότητα από προηγούμενη μεταξύ τους (ενεργή) σύμβαση παροχής τροφίμων, δεν ήταν υποχρεωμένη να την υποβάλει εκ νέου στο πλαίσιο του ένδικου Διαγωνισμού. Όπως μάλιστα χαρακτηριστικά υποστηρίζει στην Παρέμβασή της, ο ανωτέρω ισχυρισμός είναι έωλος και καταχρηστικός, καθόσον πρόκειται για δύο τελείως διαφορετικά έγγραφα (1. «Φορολογική ενημερότητα (για είσπραξη πλην Κεντρικής Διοίκησης)» στο Ταμείο του Δήμου και 2. «Φορολογική ενημερότητα γενικής χρήσης», ως δικαιολογητικό κατακύρωσης).

- Η αναθέτουσα αρχή, υποστηρίζει ότι, βάσει της κείμενης νομοθεσίας - ως έχει ερμηνευθεί και με την υπ' αριθμ. 23 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ -

και της επίμαχης Διακήρυξης, ο προσωρινός μειοδότης υποχρεούται, όπως υποβάλει, μεταξύ άλλων, Πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας εν ισχύ κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, η δε υποβολή φορολογικής ενημερότητας που ΔΕΝ ίσχυε κατά τον επίμαχο χρόνο, όπως συνέβη εν προκειμένω, συνεπάγεται αυτομάτως τον αποκλεισμό του προσωρινού μειοδότη. Προς απόκρουση δε των αιτιάσεων της προσφεύγουσας, διατυπώνει παρόμοιους ισχυρισμούς με αυτούς που περιλαμβάνονται στην ασκηθείσα Παρέμβαση, ότι δηλαδή στην Ελλάδα δεν υφίστανται εθνικές βάσεις δεδομένων, οι οποίες να παρέχουν απευθείας, καθολική και δωρεάν πρόσβαση στις αναθέτουσες αρχές οποιουδήποτε κράτους-μέλους για την άντληση των σχετικών δικαιολογητικών των οικονομικών φορέων, ότι δεν έχει ακόμη τεθεί σε πλήρη λειτουργία η εθνική βάση δεδομένων για την φορολογική ενημερότητα [πιλοτική λειτουργία του Κέντρου Διαλειτουργικότητας (ΚΕΔ) της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης], καθώς και ότι η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε στην Επιτροπή Διαγωνισμού ότι έχει ήδη καταθέσει φορολογική ενημερότητα για την πληρωμή της στο πλαίσιο έτερης συναφθείσας μεταξύ τους σύμβασης, *«... η οποία, σε κάθε περίπτωση, έχει άλλη αιτιολογία από την ζητούμενη στο στάδιο κατακύρωσης».*

Β) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 71 του Ν. 4412/2016 που περιλαμβάνεται στο θεσμικό πλαίσιο της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας, προβλέπεται ότι, πριν την ανάθεση συμβάσεων, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να έχει επαληθεύσει ότι η Προσφορά προέρχεται από προσφέροντα, ο οποίος δεν αποκλείεται από τον διαγωνισμό, δυνάμει των άρθρων 73 και 74 του Ν. 4412/2016 και πληροί τα κριτήρια επιλογής που καθορίζονται στη Διακήρυξη, σύμφωνα με τα άρθρα 75 έως 77 του Ν. 4412/2016. Τα δε δηλωθέντα στο Ε.Ε.Ε.Σ/Τ.Ε.Υ.Δ προαποδεικτικώς αφορούν σε στοιχεία παρελθόντα ή παρόντα και όχι μέλλοντα, ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 104 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής, όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των

δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105.

Επομένως, από τη συνδυαστική ερμηνεία των ως άνω διατάξεων, προκύπτει ότι, τόσο η μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού, όσο η πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, όπως προβλέπονται στα έγγραφα της σύμβασης, πρέπει να επαληθεύονται από την αναθέτουσα αρχή πριν από τη σύναψη της σύμβασης. Συνακόλουθα, απόφαση κατακύρωσης της σύμβασης, η οποία εκδόθηκε άνευ ελέγχου συνδρομής των οικείων προϋποθέσεων περί φορολογικής ενημερότητας κατά τον χρόνο υποβολής της Προσφοράς και κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης από τον προσωρινό ανάδοχο, πάσχει ακυρότητας. Επομένως, σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας, ο προσωρινός ανάδοχος είναι αυτός που οφείλει να είναι σε θέση να προσκομίσει όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά και στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει την ακρίβεια των δηλωθέντων στο υποβληθέν Ε.Ε.Ε.Σ, τόσο κατά τον χρόνο υποβολής της Προσφοράς του, όσο και κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου, καθώς πρόκειται για έγγραφα μείζονος αποδεικτικής ισχύος σε σχέση με το Ε.Ε.Ε.Σ, το οποίο επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης και η υποβολή του είναι μεν υποχρεωτική, πλην όμως παρέχει προκαταρκτική απόδειξη. Ως εκ τούτου, η ακρίβεια των πληροφοριών αυτών επιβεβαιώνεται κατά το στάδιο που θα πρέπει να προσκομισθούν τα αναγκαία δικαιολογητικά (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 278/2019, σκέψη 9).

Περαιτέρω, βάσει του νέου άρθρου 103 («Πρόσκληση για υποβολή δικαιολογητικών») του Ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει (βλ. άρθρο 43 του Ν. 4605/2019) - το οποίο μάλιστα υιοθέτησε και η επίμαχη Διακήρυξη - ο προσωρινός μειοδότης υποχρεούται, όπως υποβάλει εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής έγγραφης ειδοποίησης σε αυτόν προς υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αίτημα παράτασης της προθεσμίας υποβολής. Το αίτημα αυτό πρέπει να συνοδεύεται με αποδεικτικά έγγραφα από τα οποία να αποδεικνύεται ότι έχει αιτηθεί τη χορήγηση των δικαιολογητικών, η δε αναθέτουσα αρχή είναι υποχρεωμένη στην περίπτωση

αυτή να παρατείνει τη σχετική προθεσμία για όσο χρόνο απαιτηθεί για τη χορήγηση των δικαιολογητικών από τις αρμόδιες αρχές.

Συνεπώς, εάν κατά τον έλεγχο των δικαιολογητικών κατακύρωσης, διαπιστωθεί ότι δεν έχουν προσκομισθεί τα αποδεικτικά της φορολογικής ενημερότητας κατά τον χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, η αναθέτουσα αρχή ΔΕΝ υποχρεούται να ζητήσει από τον προσωρινό μειοδότη τη συμπλήρωση αυτών. Μόνο κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση που ο προσωρινός ανάδοχος έχει επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια και έχει αιτηθεί εγκαίρως την έκδοση των μνημονευόμενων δικαιολογητικών, υποβάλλοντας παράλληλα προς την αναθέτουσα αρχή εντός της οριζόμενης προθεσμίας σχετικώς αποδειχθέν αίτημα παράτασης προθεσμίας υποβολής τους, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να του χορηγήσει την αιτούμενη παράταση για όσο χρόνο απαιτηθεί για την χορήγησή τους από τις αρμόδιες αρχές. (βλ. ενδεικτικώς, υπ' αριθμ. 86/2021 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 24, υπ' αριθμ. 1506/2020 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 32 κλπ). Η εν λόγω ρύθμιση εναρμονίζεται με την υποχρέωση διαφάνειας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, καθόσον διαμέσου της Διακήρυξης οι συμμετέχοντες στον ένδικο Διαγωνισμό έχουν λάβει έγκαιρα γνώση, ότι σε περίπτωση μη προσκόμισης των απαιτούμενων δικαιολογητικών κατά την κατακύρωση, η αναθέτουσα αρχή δεν έχει την υποχρέωση να τους καλέσει να τα συμπληρώσουν, η δε έλλειψη αυτή συνιστά λόγο απόρριψης της Προσφοράς τους, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3.2. της οικείας Διακήρυξης (βλ. σχετικά και Αιτιολογική Έκθεση του Ν. 4605/2019).

Επίσης, στο άρθρο 2.2.9.2. («Αποδεικτικά μέσα») της επίμαχης Διακήρυξης ορίζεται ρητώς και σαφώς ότι: *«Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων, οι όροι και οι προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας παραγράφου και κατά τη σύναψη της σύμβασης...».*

Περαιτέρω, κατά τη σαφή γραμματική διατύπωση του άρθρου 2.2.9.2. περ. Β.1. της εν θέματι Διακήρυξης, που δεν καταλείπει περιθώρια παρερμηνείας επί του

περιεχομένου της: «... β) για τις παραγράφους 2.2.3.2. και 2.2.3.3. περίπτωση β' πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας, που να είναι εν ισχύ κατά το χρόνο υποβολής του, άλλως, στην περίπτωση που δεν αναφέρεται σε αυτό χρόνος ισχύος, που να έχει εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή του [...]».

Λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπόψη ότι με βάση την αρχή της τυπικότητας, το κανονιστικό πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας προεχόντως καθορίζεται από τα συμβατικά τεύχη, τα οποία συμπληρώνονται από την κείμενη νομοθεσία, οι δε οικείοι όροι συνδυαστικά ερμηνευόμενοι από τον μέσο επιμελή συμμετέχοντα – ο οποίος προφανώς αναγιγνώσκει και τις υποσημειώσεις/παραπομπές εκάστου άρθρου, η ύπαρξη των οποίων είναι καθοριστική για την ορθή κατανόηση του περιεχομένου της κατά περίπτωση απαίτησης – καταδεικνύουν σαφώς και άνευ οιασδήποτε ασάφειας ότι απαιτείται να καλύπτεται σε επίπεδο φορολογικής ενημερότητας και ο χρόνος υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Ειδικότερα, δεδομένης της δυνατότητας υποβολής αυτοτελών φορολογικών ενημεροτήτων όσον αφορά στα δύο κρίσιμα χρονικά σημεία, ήτοι της υποβολής της Προσφοράς και της υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, παρίσταται δυνατή η ικανοποίηση της σχετικής απαίτησης, ελλείψει οιασδήποτε ασάφειας.

Γ) Εν όψει των ανωτέρω και δοθέντος ότι ο επίμαχος όρος, τον οποίο, άλλωστε, αποδέχθηκε πλήρως η προσφεύγουσα με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή της στον ένδικο Διαγωνισμό, τέθηκε επί ποινή αποκλεισμού στην οικεία Διακήρυξη, απορρίπτεται ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίον, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η φορολογική ενημερότητα που υπέβαλε στο πλαίσιο προγενέστερης σύμβασης που συνήψε με τον Δήμο, αφού, ουδέν σχετικό δηλώθηκε στο Ε.Ε.Ε.Σ ή έστω μετά την έγγραφη κλήση της από την αναθέτουσα αρχή προς υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης. Μάλιστα, σε αντίθεση με όσα δηλώνει το πρώτον στην υπό κρίση Προσφυγής της περί δυνατότητας του υπόψη Δήμου να λάβει το επίμαχο δικαιολογητικό από το Ταμείο του, καθόσον τούτο υποβλήθηκε ηλεκτρονικά προς εξόφληση Τιμολογίου στο πλαίσιο έτερης

σύμβασης, η προσφεύγουσα υπέβαλε - τελώντας εν πλήρη γνώσει των επικείμενων, αρνητικών για αυτήν, έννομων συνεπειών - φορολογική ενημερότητα (ως δικαιολογητικό κατακύρωσης), που δεν καλύπτει τον επίμαχο χρόνο.

Επίσης, στο σώμα της φορολογικής ενημερότητας που υποβλήθηκε στο πλαίσιο προγενέστερης σύμβασης για λόγους εξόφλησης Τιμολογίου, αναφέρεται ότι: *«Το παρόν χορηγείται για ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ (ΠΛΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ)...»*, ενώ στη φορολογική ενημερότητα που υποβάλλεται από τους προσωρινούς αναδόχους αναγράφεται ότι: *«Το παρόν χορηγείται για ΚΑΘΕ ΝΟΜΙΜΗ ΧΡΗΣΗ ΕΚΤΟΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ...»* και ως εκ τούτου, πρόκειται για 2 διαφορετικούς τύπους δικαιολογητικών, ως βασίμως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα (βλ. σελ. 8 της Παρέμβασης: *«...ο προσφεύγων αναφέρεται στην υποβολή φορολογικής ενημερότητας είσπραξης που βρισκόταν σε ισχύ στο ταμείο της αναθέτουσας και όχι σε φορολογική ενημερότητα για κάθε νόμιμη χρήση, ως απαιτείται εν προκειμένω εντός των πλαισίων του διαγωνισμού ως δικαιολογητικό κατακύρωσης...»*).

Περαιτέρω, ως βασίμως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, μολονότι στο άρθρο 2.2.9.2, παρ. 4 της Διακήρυξης, ορίζεται ότι: *«Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ)...»*, η προσφεύγουσα, έδωσε αρνητική απάντηση («ΟΧΙ») στο οικείο ερώτημα (βλ. Ενότητα Α Μέρους II του Ε.Ε.Ε.Σ. σελ. 3) ήτοι αλυσιτελώς προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι υφίσταται εθνική βάση δεδομένων στη χώρα μας, υπό την έννοια του άρθρου 2.2.9.2. παρ. 4 της Διακήρυξης.

Τέλος, επισημαίνεται ότι η υποχρέωση διαφάνειας έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 25 και ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovenko a.s. κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν εάν η

αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους, στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 16.04.2015, Υπόθεση C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκέψη 27). Σε κάθε δε περίπτωση, υπεύθυνος για την ορθή υποβολή της Προσφοράς είναι ο εκάστοτε προσφέρων, πολλώ δε μάλλον, όταν οι όροι έχουν σαφώς και ρητώς τεθεί -επί ποινή αποκλεισμού- στα έγγραφα της σύμβασης. Δηλαδή, η μη συμμόρφωση της Προσφοράς προς τις απαιτήσεις της Διακήρυξης καθιστά αυτήν απαράδεκτη και επιφέρει την απόρριψη της Προσφοράς στο σύνολό της, στην οποία είναι υποχρεωμένη να προβεί η αναθέτουσα αρχή ενεργώντας κατά δέσμια αρμοδιότητα, δεδομένου ότι, ενόψει της κατηγορηματικής διατύπωσης του όρου 2.2.9.2. περ. Β.1. της Διακήρυξης, δεν καταλείπεται στη Διοίκηση διακριτική ευχέρεια να κάνει δεκτές Προσφορές, οι οποίες δεν πληρούν τον ανωτέρω υποχρεωτικό όρο (βλ. και υπ' αριθμ. 1590/2020 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 25).

Με βάση τα προλεχθέντα, η οικεία αναθέτουσα αρχή νομίμως απέρριψε την υπό εξέταση Προσφορά, λόγω μη απόδειξης πλήρωσης της επίμαχης απαίτησης του άρθρου 2.2.9.2. περ. Β.1. της Διακήρυξης και ως εκ τούτου, ο 1^{ος} λόγος της υπό κρίση Προδικαστικής Προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος (βλ. ΕΑ ΣΕ 29/2019 σκ.18) προεχόντως διότι απαιτείται στο πλαίσιο της αρχής της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης όπως ο ίδιος ο διαγωνιζόμενος αναφερθεί με την προσφορά του σε συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία, ευρισκόμενα ήδη στη διάθεση της αναθέτουσας αρχής, τεκμηριώνουν, μετά των λοιπών προσκομιζομένων από τον ίδιο, το προς απόδειξη αντικείμενο, γεγονός που ουδόλως έπραξε (βλ. ΔΕφΘΕς 156/2020 σκ.13)

- 2ος λόγος απόρριψης της Προσφοράς: Μη υποβολή του ζητούμενου Πιστοποιητικού συμμόρφωσης με το Πρότυπο EN ISO 22000:2018

- Κατά την προσφεύγουσα, η υποβολή του Πιστοποιητικού EN ISO 22000:2018 δεν ήταν υποχρεωτική, αφού, η επίμαχη απαίτηση πληρούται δια της υποβολής του παλαιότερου Προτύπου, ήτοι, του Πιστοποιητικού EN ISO 22000:2005, το οποίο παραμένει σε ισχύ μέχρι τις 29.06.2021, σύμφωνα με την, από 09.01.2019, Ανακοίνωση του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) και την

Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς Φόρουμ για τη Διαπίστευση (Οκτώβριος 2018).

- Κατά την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα, δεν ζήτησε, ως όφειλε, διευκρινίσεις επί των επίμαχων όρων 2.2.7. και 2.2.9.2 περ. Β.5, ούτε κατά το στάδιο προ της υποβολής της Προσφοράς της στον ένδικο Διαγωνισμό (02.09.2020), ούτε κατά το στάδιο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (27.11.2020) και *«Κατά συνέπεια, η αποδοχή των όρων της Διακήρυξης από πλευράς του προσφεύγοντος καθίσταται δεσμευτική, ενώ συγχρόνως η τήρηση και η συμμόρφωσή του προς αυτούς απαρέγκλιτη».*

- Κατά την αναθέτουσα αρχή, ο αποκλεισμός της εν λόγω εταιρίας από τη συνέχεια της διαδικασίας ερείδεται στο ότι, κατά παράβαση του άρ. 2.2.9.2. περ. Β.5. της Διακήρυξης, υπέβαλε μόνο το ένα Πιστοποιητικό (EN ISO 22000:2005), το οποίο δεν καλύπτει όλη την διάρκεια της προς ανάθεση σύμβασης, *«αφού όπως συνομολογεί και η ίδια και προκύπτει από το σώμα του λήγει την 29/6/2021»*, ενώ η σύμβαση λήγει την **30.08.2022** (βλ. άρ. 1.3. της Διακήρυξης).

Β) Από την επισκόπηση της επίμαχης Προσφοράς προκύπτει ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε μόνο το Πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το Πρότυπο EN ISO 22000:2005, που εκδόθηκε την 5^η Δεκεμβρίου 2018 από τον φορέα πιστοποίησης «TUV AUSTRIA» με πεδίο εφαρμογής: *«• ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ (ΑΠΛΗ ΨΥΞΗ, ΚΑΤΑΨΥΞΗ, ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ) & ΝΩΠΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ • ΑΝΑΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΠΡΟΣΥΣΚΕΥΑΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ»*, με ημερομηνία αρχικής πιστοποίησης την 10.03.2005 και ημερομηνία λήξεως την **29.06.2021**. Μάλιστα δίπλα στην ημερομηνία *«29.06.2021»* υφίσταται η εξής υποσημείωση: *«Η ισχύς του παρόντος πιστοποιητικού ανανεώνεται με την προϋπόθεση ότι θα έχει διεξαχθεί επιτυχώς η επιθεώρηση σύμφωνα με το Πρότυπο EN ISO 22000:2018, σύμφωνα με τον κανονισμό πιστοποίησης της TUV AUSTRIA HELLAS».*

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι στις Αποφάσεις που ελήφθησαν από τη Γενική Συνέλευση του Διεθνούς φόρουμ για τη Διαπίστευση (International Accreditation Forum - IAF) - στις οποίες, άλλωστε, η ίδια η προσφεύγουσα

παραπέμπει - προβλέπεται τριετής μεταβατική περίοδος για την προσαρμογή στις απαιτήσεις του Προτύπου ISO 22000:2018 και συγκεκριμένα προσαρμογή μέχρι την 29η Ιουνίου 2021. Επίσης, μόνο όταν μια επιχείρηση πιστοποιηθεί με την νέα έκδοση του Προτύπου (ISO 22000:2018), παύει αυτομάτως να ισχύει η παλαιότερη έκδοση ISO 22000: 2005.

Θα πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα - η οποία σημειωτέον αποδέχθηκε τους επίμαχους όρους της Διακήρυξης με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή της στον υπόψη Διαγωνισμό - ουδόλως ζήτησε διευκρινίσεις επί της επίμαχης απαίτησης της Διακήρυξης (σωρευτική υποβολή των οριζόμενων στα άρ. 2.2.7. και 2.2.9.2. περ. Β.5. Πιστοποιητικών). Για τον λόγο αυτόν, δεν δύναται στο παρόν στάδιο της διαδικασίας να αμφισβητεί τη νομιμότητα των σχετικών όρων, καθώς, ως έχει κριθεί από τη νομολογία, στις δημόσιες συμβάσεις ισχύει ο κανόνας της, κατά στάδια, προβολής των λόγων, ήτοι λόγοι που αφορούν σε προγενέστερο στάδιο δεν μπορούν να προβληθούν σε μεταγενέστερο, αλλά θα πρέπει να προβάλλονται επικαίρως (ΕΑ ΣΤΕ 207/2002, 295/2003, 602/2003, 884/2003, 69/2005, 1032/2005, 245/2011 κ.ά.). Η αρχή αυτή, της επίκαιρης και αυτοτελούς προσβολής των βλαπτικών πράξεων όλων των οργάνων του διαγωνισμού εντάσσεται στους αρνητικούς όρους του εννόμου συμφέροντος, αποκλείοντας τον παρεμπόπτοντα έλεγχο της νομιμότητας των λόγων αυτών με την ευκαιρία της προσβολής των μεταγενέστερων πράξεων ή παραλείψεων της διαγωνιστικής διαδικασίας με την Προδικαστική Προσφυγή (ΕΑ ΣΤΕ 305/2011, 65/2012).

Επίσης, σημειώνεται ότι η τυχόν παροχή δυνατότητας στην προσφεύγουσα, όπως προσκομίσει το ελλείπον Πιστοποιητικό μετά την παρέλευση του χρόνου υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, θα συνιστούσε, σε κάθε περίπτωση, ανεπίτρεπτη μεταβολή ήδη υποβληθείσας Προσφοράς, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, του ανόθευτου ανταγωνισμού και της νομιμότητας της διαδικασίας (βλ. σκέψη 22 της παρούσας). Για τον λόγο αυτόν δεν μπορεί να γίνει δεκτό το Πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το Πρότυπο EN ISO 22000: 2018, που εκδόθηκε στις **10.12.2020** και έχει ημερομηνία λήξης **την 09.12.2023**, γιατί υποβλήθηκε το

πρώτον με την υπό κρίση Προσφυγή της και ως εκ τούτου, ΔΕΝ αποτελεί μέρος της ήδη υποβληθείσας Προσφοράς της. Ομοίως, η Αρχή δεν μπορεί να λάβει υπόψη της στοιχεία που υποβλήθηκαν το πρώτον με την υπό κρίση Προσφυγή, όπως είναι και η εκδοθείσα την 29^η Δεκεμβρίου 2020 – ήτοι, μετά την άσκηση της εν λόγω Προσφυγής – Βεβαίωση του οργανισμού «TUV AUSTRIA» (βλ. συνημμένο: «ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΑΠΟ TUV.pdf»), στην οποία εν τέλει πιστοποιείται το αυτονόητο, ότι δηλαδή μετά την πιστοποίηση μιας επιχείρησης με την νέα έκδοση του Προτύπου EN ISO 22000:2018, παύει αυτομάτως να ισχύει η παλαιότερη έκδοση EN ISO 22000: 2005.

Γ) Από το σύνολο των προαναφερθέντων, προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα που ήδη διέθετε και υπέβαλε με την Προσφορά της το ζητούμενο για την Ομάδα 1 Πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το Πρότυπο EN ISO 22000: 2005 (με λήξη την 29.06.2021), όφειλε, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στον 1^ο λόγο Προσφυγής, να υποβάλλει αίτημα παράτασης υποβολής του επίσης ζητούμενου για την Ομάδα 1 (επίμαχου) Πιστοποιητικού συμμόρφωσης με το Πρότυπο EN ISO 22000: 2018, ώστε να αποδείξει τη συμμόρφωσή της με τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης του άρθρου 2.2.7. και επί της ουσίας να καλυφθεί η διάρκεια ισχύος της προκηρυσσόμενης σύμβασης, ως βασίμως ισχυρίζεται ο εν λόγω Δήμος (σημειώνεται ότι η κάλυψη της συνολικής διάρκειας της οικείας σύμβασης αποτελεί και τον δικαιολογητικό λόγο της θέσης απαίτησης περί σωρευτικής υποβολής των οικείων Πιστοποιητικών). Τούτο δε όφειλε να το πράξει εντός της ταχθείσας 10ημερης προθεσμίας προς υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αφού ο μέσος επιμελής οικονομικός φορέας γνωρίζει ότι η υποβολή του σχετικού αιτήματος συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής να του χορηγήσει παράταση υποβολής μέχρις ότου εκδοθεί το ελλείπον δικαιολογητικό από την αρμόδια αρχή (βλ. άρθρο 3.2. της Διακήρυξης και άρθρο 103 του Ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει).

Στην υπό εξέταση περίπτωση, η προσφεύγουσα (προσωρινός μειοδότης) ουδόλως υπέβαλε αίτημα παράτασης της προθεσμίας υποβολής του επίμαχου

Πιστοποιητικού, αν και διέθετε σχετικό δικαίωμα. Για τον λόγο αυτόν, αλυσιτελώς προβάλλει στην Προσφυγή της ότι: «...δεν είναι δυνατόν να κατέχεις και τα δύο πιστοποιητικά, αφού με την έκδοση του δευτέρου παύει η ισχύς του πρώτου, με καταληκτική ημερομηνία την 29.6.2021.», αφού, πέραν του ότι ανεπικαίρως προσβάλλει τον επίμαχο όρο, κρίσιμο, εν προκειμένω, ζήτημα παραμένει το εάν προέβη (ή όχι), εντός 10ημέρου, στην εκ του νόμου χορηγούμενη δυνατότητα υποβολής αιτήματος παράτασης της προθεσμίας υποβολής του Πιστοποιητικού αυτού.

Υπό το πρίσμα δε της θεμελιώδους αρχής της τυπικότητας που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, ουδόλως ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η προσφεύγουσα προέβη στις δέουσες ενέργειες προς συμμόρφωση με τον όρο 2.2.9.2. περ. Β.5. της Διακήρυξης μετά την παρέλευση του χρόνου υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης (ήτοι, εκπροθέσμως). Και τούτο, γιατί αποδεχόμενη άνευ επιφυλάξεως τον επίμαχο όρο 2.2.9.2. περ. Β.5, όφειλε να συμμορφωθεί στις απαιτήσεις του, όχι μόνο κατά τον προβλεπόμενο χρόνο («**στο προκαθορισμένο χρονικό διάστημα**», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το άρθρο 3.2. της οικείας Διακήρυξης), αλλά και με τα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, συνθήκες που, κατά τα ανωτέρω, ουδόλως συνέτρεξαν εν προκειμένω.

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό, ότι η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης, οδηγεί σε ακυρότητα των Αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣΤΕ 2137/1993) και αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες Προσφορές τους (βλ. ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI).

Συνεπώς, επειδή στην προκείμενη περίπτωση δεν υποβλήθηκε το ζητούμενο Πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας στον ζητούμενο χρόνο, όπως ο νόμος (βλ. άρθρα 103, 104 Ν. 4412/2016 κλπ) και η εν θέματι Διακήρυξη ορίζουν, αλλά ούτε και υποβλήθηκε σχετικό αίτημα παράτασης υποβολής του, νομίμως απορρίφθηκε η Προσφορά της εταιρίας «... για τον εξεταζόμενο λόγο.

Με βάση τα προλεχθέντα και δοθέντος ότι ο όλος μηχανισμός υποβολής και ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής διέπεται από την αρχή της τυπικότητας, δηλαδή της διαφανούς και αυστηρής διαδικασίας του Διαγωνισμού, κατά την οποία η νομιμότητα συμμετοχής προϋποθέτει την εκπλήρωση τυπικών προϋποθέσεων, ο 2^{ος} λόγος της υπό κρίση Προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

27. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και αντίστοιχα, η ασκηθείσα Παρέμβαση πρέπει να γίνει δεκτή.

28. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το Παραβόλο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του προσκομισθέντος Παραβόλου, ποσού χιλίων τριακοσίων επτά ευρώ 1.307,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 05 Φεβρουαρίου 2021 και εκδόθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2021, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Ελένη Α. Λεπίδα